

WYROK TRYBUNAŁU

(czwarta izba)

z dnia 15 grudnia 2005 r.

w sprawie C-96/05 Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Greckiej ⁽¹⁾**(Uchybienie zobowiązaniom Państwa Członkowskiego — Dyrektywa 2001/65/WE — Roczne i skonsolidowane sprawozdania finansowe niektórych rodzajów spółek — Brak transpozycji w przewidzianym terminie)**

(2006/C 48/19)

(Język postępowania: grecki)

W sprawie C-96/05, mającej za przedmiot skargę o stwierdzenie uchybienia zobowiązaniom Państwa Członkowskiego, na podstawie art. 226 WE, Komisja Wspólnot Europejskich (pełnomocnicy: G. Braun i G. Zavvos) przeciwko Republice Greckiej (pełnomocnik: N. Dafniou), Trybunał (czwarta izba), w składzie: K. Schiemann, prezes izby, M. Ilešič (sprawozdawca) i E. Levits, sędzia; rzecznik generalny: P. Léger, sekretarz: R. Grass, wydał w dniu 15 grudnia 2005 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

1) Nie ustanawiając w przewidzianym terminie przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do wykonania dyrektywy 2001/65/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 września 2001 r. zmieniającej dyrektywę 78/660/EWG, 83/349/EWG oraz 86/635/EWG w zakresie zasad oceny rocznych i skonsolidowanych sprawozdań finansowych niektórych rodzajów spółek, a także banków oraz innych instytucji finansowych, Republika Grecka uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy tej dyrektywy.

2) Republika Grecka zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 93 z 16.4.2005.

WYROK TRYBUNAŁU

(piąta izba)

z dnia 15 grudnia 2005 r.

w sprawie C-144/05 Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Belgii ⁽¹⁾**(Uchybienie zobowiązaniom Państwa Członkowskiego — Dyrektywa 2002/59/WE — Brak transpozycji w przepisany terminie)**

(2006/C 48/20)

(Język postępowania: niderlandzki)

W sprawie C-144/05, mającej za przedmiot skargę o stwierdzenie, na podstawie art. 226 WE, uchybienia zobowiązaniom

Państwa Członkowskiego, wniesioną w dniu 30 marca 2005 r., **Komisja Wspólnot Europejskich** (pełnomocnicy: K. Simonsson i W. Wils) przeciwko **Królestwu Belgii** (pełnomocnik: M. Wimmer), Trybunał (piąta izba), w składzie: J. Makarczyk, prezes izby, R. Silva de Lapuerta i J. Klučka (sprawozdawca), sędziowie; rzecznik generalny: C. Stix-Hackl, sekretarz: R. Grass, wydał w dniu 15 grudnia 2005 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

1. Nie ustanawiając w przepisany terminie przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych w celu zastosowania się do dyrektywy 2002/59/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 czerwca 2002 r. ustanawiającej wspólnotowy system monitorowania i informacji o ruchu statków i uchylającej dyrektywę Rady 93/75/WE, Królestwo Belgii uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciążyą na mocy tej dyrektywy.

2. Królestwo Belgii zostaje obciążone kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 143 z 11.6.2005

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Hof van Cassatie z dnia 6 września 2005 r. w postępowaniu karnym przeciwko Normie Kraaijenbrik

(Sprawa C-367/05)

(2006/C 48/21)

(Język postępowania: niderlandzki)

W dniu 29 września 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynął wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Hof van Cassatie (Belgia) z dnia 6 września 2005 r. w postępowaniu karnym przeciwko Normie Kraaijenbrik.

Hof van Cassatie zwrócił się do Trybunału o udzielenie odpowiedzi na następujące pytania:

1) Czy wykładni art. 54 Konwencji wykonawczej do układu z Schengen ⁽¹⁾ z dnia 19 czerwca 1990 r. w związku z art. 71 tej Konwencji należy dokonywać w ten sposób, że przestępstwa polegające na uzyskiwaniu, posiadaniu lub wymianie na inne waluty środków pieniężnych pochodzących z handlu środkami odurzającymi (które były przedmiotem ścigania i skazania w Niderlandach jako umyślne paserstwo zgodnie z art. 416 Wetboek van Strafrecht) i które odróżniają się od przestępstw wprowadzania do obrotu w kantarach na terytorium Belgii środków pieniężnych uzyskanych w Niderlandach ze sprzedaży środków odurzających (które

to czyny są w Belgii ścigane jako paserstwo i inne czyny związane z przedmiotami pochodzącymi z przestępstwa zgodnie z art. 505 Strafwetboek) należy również traktować jako „ten sam czyn” w rozumieniu art. 54, jeżeli sędzia stwierdzi, że są one związane wspólnym zamiarem i z tego względu stanowią prawnie jeden czyn?

- 2) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze:

Czy wyrażenie „nie może być ścigana [...] za ten sam czyn” w art. 54 Konwencji wykonawczej do układu z Schengen należy poddawać wykładni, zgodnie z którą, jeżeli za „ten sam czyn” uznać należy również różne czyny, związane wspólnym zamiarem i z tego względu stanowiące jeden czyn, co powoduje, że oskarżony nie może być ścigany za czyn karalny w postaci prania brudnych pieniędzy w Belgii, gdy został skazany w Niderlandach za inne czyny związane tym samym zamiarem, niezależnie od wszystkich innych czynów, które zostały popełnione w tych samych ramach czasowych, które jednak zostały ujawnione lub ścigane w Belgii dopiero bo uprawomocnieniu się zagranicznego wyroku, czy też w takim przypadku sąd rozpoznający sprawę może z uwzględnieniem już orzeczonej kary dodatkowo wymierzyć karę za te czyny, z zastrzeżeniem, że sąd ten uzna orzeczoną karę za sprawiedliwą i wystarczającą w stosunku do wszystkich czynów i że suma orzeczonych kar nie przekroczy maksymalnego wymiaru najwyższej kary?

(¹) Dz.U. 2000, L 239, str. 19

Skarga wniesiona w dniu 18 listopada 2005 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich przeciwko Zjednoczonemu Królestwu

(Sprawa C-405/05)

(2006/C 48/22)

(Język postępowania: angielski)

W dniu 18 listopada 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Komisji Wspólnot Europejskich, reprezentowanej przez Sarę Pardo Quintillan, Xaviera Lewisa i Huberta van Vlieta, działających w charakterze pełnomocników, z adresem do doręczeń w Luksemburgu, przeciwko Zjednoczonemu Królestwu.

Strona skarżąca wnosi do Trybunału o:

- 1) stwierdzenie, że nie zapewniając najpóźniej do dnia 31 grudnia 2000 r., by ścieki komunalne z aglomeracji Bangor, Brighton, Broadstairs, Carrickfergus, Coleraine, Donaghadee,

Larne, Lerwick, Londonderry, Margate, Newtonabbey, Omagh oraz Portrush przed odprowadzeniem były poddawane skutecznemu oczyszczaniu, Zjednoczone Królestwo uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciążyą na mocy art. 4 ust. 1 i 3 dyrektywy 91/271/EWG (¹).

- 2) obciążenie Zjednoczonego Królestwa kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty:

Zdaniem Komisji, Zjednoczone Królestwo, nie zapewniając, by ścieki komunalne z miast Bangor, Broadstairs, Carrickfergus, Coleraine, Londonderry, Larne, Lerwick, Margate, Newtonabbey, Omagh, Brighton, Portrush, Donaghadee oraz Bideford/Northam przed odprowadzeniem były poddane skutecznemu oczyszczaniu, naruszyło art. 4 ust. 1 i 3 dyrektywy 91/271/EWG. Ponadto, brak kontroli znaczącej rozbudowy aglomeracji Portrush, Newtonabbey, Bangor, Londonderry i Larne lub podjęcia środków niwelujących skutki takiej rozbudowy potęguje zakres naruszenia ww. przepisów dyrektywy w tych pięciu aglomeracjach.

(¹) Dyrektywa Rady 91/271/EWG z dnia 21 maja 1991 r. dotycząca oczyszczania ścieków komunalnych (Dz.U. L 135, str. 40).

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (druga izba w składzie powiększonym) z dnia 21 września 2005 r. w sprawie T-306/01 Ahmed Ali Yusuf i Al Barakaat International Foundation przeciwko Radzie Unii Europejskiej i Komisji Wspólnot Europejskich, wniesione przez Ahmeda Aliego Yusufa i Al Barakaat International Foundation w dniu 23 listopada 2005 r.

(Sprawa C-415/05 P)

(2006/C 48/23)

(Język postępowania: szwedzki)

W dniu 23 listopada 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynęło odwołanie Ahmeda Aliego Yusufa, zamieszkałego w Spånga (Szwecja) i Al Barakaat International Foundation, z siedzibą w Spånga (Szwecja), reprezentowanych przez adwokatów Leifa Silbersky'ego oraz Thomasa Olssona, od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (druga izba w składzie powiększonym) z dnia 21 września 2005 r. w sprawie T-306/01 Ahmed Ali Yusuf i Al Barakaat International Foundation przeciwko Radzie Unii Europejskiej i Komisji Wspólnot Europejskich.